

Skaberen, Behovet for Sendebude og Qur'anens Mirakel

Bismillahir Rabmanir Raheem

Den islamiske verdensanskuelse, og endvidere den islamiske livsstil, bygger på et intellektuelt grundlag. Altså er Islam hverken en religion, eller et sæt af værdier og ritualer, som oprinder fra blind tro. Islam er derimod en intellektuel verdensanskuelse, hvorfra der udspringer et omfattende socio-politisk og økonomisk system. For at forstå det unikke system, Islam tilbyder er det nødvendigt at forklare den islamiske verdensanskuelse, dvs. beviset for Skaberen, Allah ﷻ, og Hans Tale, Qur'anen.

Skaberen: Argumenterne

Hvis man i dag nævner Skaberen, vil man højst sandsynligt få en negativ reaktion. For det er blevet en trend at fortsætte sit liv, uden at beskæftige sig med spørgsmålet om der findes en Skaber eller ej. Dette spørgsmål blev ikke stillet ofte i de gamle dage, hvor man simpelthen skulle tro på Skaberen eller blive forfulgt. Altså er det ikke overraskende at folk finder det nemt at tro, at Skaberens eksistens er en myte, simpelthen fordi de aldrig har tænkt dybt over idéen. Det var fordi folk fortsatte med at tro blindt på Skaberen, dvs. Blind Tro, fremfor at bruge forstanden, at videnskaben og dens forsøg på at forklare universets fænomener, blev hyldet som den 'nye Gud'. Men lad os behandle begge argumenter - for og imod eksistensen af en Skaber - ud fra et rationelt synspunkt.

Et ganske almindeligt argument blandt mange kristne, og visse andre religioner, er at Gud er en Gud med mange abstrakte attributter såsom kærlighed, fred, og barmhjertighed, som sandelig er beundringsværdige karaktertræk mennesket bør tilegne sig. Denne karakterisering af Gud er baseret på en indirekte formodning om, at Gud kan sammenlignes med mennesker, hvilket forklarer forsøget på at forstå Gud i en menneskelig ramme. Derfor ser vi i samfund som det oldgræske at individuelle guder er blevet brugt til at repræsentere enkelte menneskelige attributter, og i andre kulturer har guder evnen til at formere sig.

Et spørgsmål dette afføder er, om selve essensen af en ubegrænset skaber kan forstås eller opfattes via et begrænset og mangelfuldt, menneskeligt sind, i og med Gud er udover vores fatteevne? Rationel tænkning vil dog diktere at hvis Gud eksisterer, kan viden om Guds attributter kun komme fra Ham Selv. Derfor ville hungersnød i verden, som har medført millionvis af dødsfald, ikke afvise en formodet Guds retfærdighed, barmhjertighed eller kærlighed, men det ville den, hvis man tilskrev Gud den menneskelige essens. Hvis man ligeledes forstår Gud som universets varetager og kontrollant, så er idéen om Guds død absurd. Dette er fejlen hos kristendommen og desuden alle religioner, fordi deres mening så bliver et spørgsmål om 'Blind Tro'. Altså tillader de sig at være plaget af rationelle modsigelser, som uundgåeligt fører til en intellektuel afvisning.

Med hensyn til modsatte meninger, fremsat af videnskabelige teorier, for at afvise Guds eksistens: er disse argumenter gyldige? For at forstå gyldigheden af ethvert formodet argument, så er man nød til at undersøge præmissen. Videnskaben beskæftiger sig med procesmetoderne i den fysiske verden, dvs. at den behandler 'hvordan' og ikke 'hvorfor'. Altså er videnskabsmænd ikke beskæftiget med hvorfor tyngdekraften fungerer, men mere hvordan tyngdekraften påvirker legemer, for at forme dette univers. Den videnskabelige metode er begrænset, fordi den kun kan udlede regler via gentagne observationer af fysiske fænomener. Og spørgsmålet om Guds eksistens hverken gør, eller kan, høre ind under den videnskabelige tænkningens domæne, fordi videnskaben kerer sig om begivenheder og fænomeners mekanismer i universet, dvs. det sanselige og ikke det usanselige. At teste hypotesen for at påføre et videnskabeligt bevis for og imod Gud vil man reelt have sagt, at Gud eller Skaberen kan 'underlægges et eksperiment'.

Derfor ville man logisk nok konkludere, at Gud er indenfor universets grænser, idet Gud skal være fysisk håndgribelig, for at man kan underlægge Ham et eksperiment. Fordi Gud er håndgribelig, og indeholdt i universet, så må Gud jo være begrænset, og kan derfor ikke være Gud. Således falder videnskabsmændene i samme fælde som de, der blindt efterfølger en religion, som er, at de indirekte definerer en rolle til Gud som 'Den, der får tingene til at fungere'. Da videnskabsmændene har forklaret hvordan tingene fungerer, så dukker spørgsmålet om Gud ikke op. Dem der argumenterer ud fra denne vinkel har fejlagtigt antaget en attribut eller essensen af Gud, ligesom kristne siger Gud har en søn, eller er kærlighed. For at kunne bevise eller afvise eksistensen af en skaber, så er vi nød til først at bevæge os udover den videnskabelige metodes begrænsninger, og fortsætte rationelt, for det er da kun rationel tænkning, der har evnen til at tage sig af et spørgsmål som dette.

Den Rationelle Tænkning

Mennesket rejser sig som et resultat af sine tanker vedrørende alt hvad der findes omkring det. Tanker er det der adskiller mennesket fra andre væsner, og uden dem så ville mennesket være fortabt. Tanker opstår, når mennesket modtager oplysninger om noget via sine fem sanser. Derefter opfatter han den, ved at sammenkæde den med tidligere oplysninger, og begivenheder han har befundet sig i. En person opdager eksempelvis en plante. Han ved det er en plante på grund af sin tidligere oplysning om hvordan en plante ser ud. Men kun når han sammenkæder den med sine tidligere oplysninger om de forskellige plantetyper, vil han være istand til at vide om den er spiselig eller giftig. Altså er modtagelsen af oplysninger i sig selv ikke nok. Det vil forblive oplysninger, som vi hverken kan kendetegne eller forstå. Men processen hvor den sammenkædes med tidligere oplysninger og kendetegner oplysningen er selve tænkingsprocessen, og det er nøglen til at forstå og gøre fremskridt.

Altså når mennesket bliver overbevist om en tanks korrekthed, så bliver den en opfattelse han bærer på, hvilket påvirker hans adfærd. Hvis vi eksempelvis bærer en hadsk opfattelse af en person, så vil det påvirke vores adfærd overfor vedkommende. Så vi ser, at bære rundt på falske idéer, har alvorlige konsekvenser for en person, og hvis disse falske idéer bæres vidt om, så har det alvorlige konsekvenser for hele samfundet. Så idéen og spørgsmålet om Gud har alvorlige konsekvenser netop fordi det indeholdte svar bliver grundlaget for hvordan vi forstår skabelsen og formålet med mennesket, livet og universet. Derfor skal den anvendte metode ikke blot være den rationelle tænkning, men den skal være omfattende, og desuden stemme overens med realiteten. Det hypotetiske eller emotionelle bør afvises, idet deres grundlag modstrider forstanden og realiteten.

Det Rationelle Bevis

Når vi kigger omkring på alt hvad vi kan sanse, så deler disse ting én faktor, og det er, at de allesammen er begrænset. Med begrænset mener vi, at de har restriktioner, dvs. et startpunkt og et slutpunkt, og de har alle sammen definérbare attributter, dvs. de er begrænset. Mennesket bliver født, og det dør. Der er ikke nogen i live, som ikke vil dø. I løbet af sit liv, vil det vokse til en bestemt form, højde og fylde. Universet defineres som alle de himmelske legemer og planeter. Alle disse ting har en bestemt masse, form, fylde osv. En stjernes liv kan være meget langt, men der vil komme et tidspunkt, hvor det vil ende.

Universet er stort, men det er stadig et "begrænset" rum. Ingen videnskabsmand kan nogensinde bevise med solide fakta at universet ikke har nogen grænser. Når de siger, at universet opstod fra et stort brag (Big Bang), og at det udvider sig, så indrømmer de i virkeligheden, at det er begrænset i sin størrelse, ellers kunne det jo ikke udvide sig! Der findes ikke noget i realiteten som er ubegrænset. Uanset hvor hårdt vi prøver, er mennesket ikke istand til at finde noget ubegrænset omkring sig. Alt hvad han kan opfatte, vil være det begrænsede. En yderligere egenskab i alting omkring os er, at det er afhængigt for at kunne fortsætte sin eksistens. Det er ikke selvopretholdende eller uafhængigt. Mennesket har behov det er nød til at opfylde for at kunne overleve. Det har organiske behov. Mennesket skal spise og drikke hvis han skal overleve. Gør han det ikke, vil han dø. Vi ser behov og afhængighed i dyr og planter. De afhænger af andre dele af fødekæden, for at kunne eksistere. Og vandets cyklus afhænger af solen, som er afhængig af galaksernes love, og en brændende masse, osv. Intet af det mennesket kan sanse, er selvopretholdende. Tingene eksisterer, men har ikke eksistensens magt. De kan ikke kontrollere hvornår de dør, eller når andre legemer dør.

Der er et faktum som opstår herfra. Hvis noget er begrænset og ikke har magt til at være selvopretholdende, må det være blevet skabt. Overfører man det til alt hvad vi ser, vil det føre os til en konklusion. Hvis noget i universet er skabt idet det ikke har magten til at eksistere på egen hånd, og er begrænset, så må der være en Skaber. Og denne skaber må så være ubegrænset, og ikke afhænge af noget for opretholdelsen af sin egen eksistens. Universet - summen af alle begrænsede og afhængige objekter - er begrænset og afhængigt. Men afhængigt af hvad? Afhængigt af noget til at starte og opretholde liv, og noget til at planlægge og udvikle liv. Den eneste rationelle og intellektuelle løsning til spørgsmålet om skabelsen er, at der findes en skaber, som har taget sig af alt, hvad vi kan se og opfatte. Forstanden fortæller os, at intet kan skabes uden en skaber (dvs. intet sker uden en årsag). I sidste ende skal der være en skaber, som er ubegrænset i enhver henseende. Nogle blandt videnskabens forskere betvivler dette med en teori om, at alt afhænger af noget for at kunne eksistere, som så afhænger af noget for at kunne eksistere og så videre ad infinitum. Denne teori er irrationel idet den ikke forklarer, hvordan noget opstod til at begynde med. Teorien bruger idéen om 'uendelighed', som vi ved ikke eksisterer i virkeligheden. Den forsøger ikke engang at forklare det første skridt i sekvensen. Den er desuden ulogisk og mangelfuld i sin teori, og langt fra at være videnskabelig. Hvis teoriens grundlag er svagt, hvordan vil det så være muligt at stole på det efterfølgende argument for skabelsen af universet?

Konklusion

Hvis man betragter en hvilken som helst planet i universet, overvejer en af livets faser, eller opfatter et af menneskets aspekter, opnår man et afgørende bevis for en Skaber, som muslimer kalder Allah ﷻ - og dette intellektuelle bevis for Allahs ﷻ eksistens er noget der er tilgængelig for enhver, og desuden forpligtende for alle muslimer at være overbeviste om. Enhver person skal teste sin forståelse til det yderste. Blind tro har ingen plads i Islam. En tro gennem instinktive følelser, er utroværdig og farlig, fordi følelser kan ændre sig, og skabe fejl i ens overbevisning og handlinger. Hvis selve grundlaget er irrationelt og svagt, hvordan vil man så bygge et livssystem på det?

2. Behovet for Sendebude

Menneskeheden drives til at opfylde sine organiske behov og instinkter, og uden noget kriterium for hvad der er rigtigt og forkert, så vil det uden tvivl fare vild. Og historien er fyldt med menneskets undertrykkelse af andre mennesker. Grådighed, selvished, drab, monopol, og umoralitet, er manifestationer af menneskets opfyldelse af sit instinkt for sin egen overlevelse. Er mennesket parat til at gå så vidt som at dræbe andre for at opfylde sine behov så har mennesket behov for at få kontrol over sine handlinger. Uden et kriterium for handlinger, vil bestræbelsen for at opfylde sine behov føre ham til at komme i konflikt med andre konstant. Den ene mands frihed er en andens slaveri. Men Skaberen overlod det ikke til mennesket at klare sig selv og mennesket har aldrig været fri til at påtage sig sit liv på den måde han selv synes er bedst. Og det stemmer overens med vores opfattelse af mennesket, som er begrænset, afhængigt, og ufuldkomment, at idéen om, at mennesket skulle kunne bringe sin egen levemåde, sit eget system, er falsk, idet mennesket er begrænset i sin livsforståelse. Mennesket er altid underlagt fordomme, ulighed, forskelle, modsigelser, og påvirkninger fra sit nuværende miljø, hvilket ikke er et grundlag for fuldendt upartiskhed og absolut sandhed. Ethvert system, mennesket opfinder, vil lide af de samme fordomme, uligheder, forskelle, modsigelser, og påvirkninger. Eksemplet med de nuværende politikere, og deres forbindelser til forretningsverden, er en påmindelse om hvordan den påståede upartiske natur af den politiske funktion kan misbruges.

Religiositetsinstinktet i mennesket er en påmindelse til os om, hvorledes mennesket kan afledes fra sit sande formål i livet. Historien viser os mange tilfælde, hvor mennesket har tilbedt solen, stjerner, ild, stenidoler, og senere hen bøger, forfattere, ledere og materielle ting. Stående overfor dette stærke instinkt for afhængighed eller helliggørelse, så stræber mennesket for at opfylde dette behov, men fraværet af et system, eller en klar vejledning i denne sag, og istedet intuitive eller instinktive tilbedelseshandlinger, har vildledt mennesket. Mennesket skal bruge sin forstand til at bekræfte kilden til den korrekte form for helliggørelse/tilbedelse.

Det er ikke muligt for et begrænset væsen, at opfatte et ubegrænset væsen, så derfor har Skaberen ﷻ givet mennesket besked gennem en kanal, som er tydelig for det. Skaberen ﷻ har sendt Profeter og Sendebude (Profeter med guddommelig lovgivninger) til menneskeheden, for at give os vejledning i alle vores affærer.

Profeterne fik mirakler, som beviste for menneskeheden, at de virkelig var Profeter. Så vi ser Musa (Moses) fik evnen til at lave trolddom, da hans stav blev smidt og blev til en slange og opslugte troldmændenes stave. Eller 'Eesa (Jesus) fik evnen til at kurere de syge. Miraklet Muhammad ﷺ fik, er Qur'anen som er Skaberens Tale. Da det kun er Skaberens Sendebude der får guddommelige love (Ahkam Shar'iyah), må Muhammad ﷺ utvivlsomt være en af Skaberens Profeter og Sendebude. For at bevise dette punkt på en omfattende måde, er vi nød til at undersøge Qur'anen nøje.

Beviset for Qur'anens Sandhed

Eftersom Skaberen, Allah ﷻ, har skabt mennesket, livet og universet, så må der have været et formål med denne skabelse og et middel, dvs. systemer, hvormed dette formål opnås. Det umiddelbare spørgsmål, der følger er: ”Hvordan modtager mennesket formålet, regler og reguleringer, som gives af Skaberen, hvormed han skal styre og forstå sit liv?” ”I hvilken form modtages disse regler og reguleringer af mennesket?” Enten er mennesket nød til at begynde en kommunikation med Skaberen eller også indledte Skaberen den med os for at forklare vores eksistens. Men mennesket er begrænset, og er ikke istand til at forstå eller opfatte det ubegrænsede, og ville således ikke kunne indlede en kommunikation med Skaberen. Dette tydelige faktum betyder altså, at kommunikationen blev indledt af Skaberen ﷻ.

Gennem historien har der været sendebude og profeter; mænd der var sendt fra Skaberen, og bragte love eller åbenbaring om hvordan mennesket skulle leve sit liv. De blev givet mirakler, som beviste for folket, at de var vejledt af Gud. Et mirakel er noget, som går imod naturloven. Eksempelvis, så havde Profeten Musa (Moses) en stok, der delte det Røde Hav. Profeten 'Eesa (Jesus) havde evnen til at helbrede de syge blot ved at berøre dem.

Men hvordan ved vi om disse Sendebude overhovedet eksisterede?

Miraklerne, som blev udført af ovennævnte profeter, var kun mirakler for den specifikke tidsperiode. Men hvordan ved vi, at det ikke bare var legender eller fabelhistorier? For de er ikke et bevis for os i denne tid.

Hvilket mirakel har vi lige nu til at overbevise os, og vejlede os gennem vores liv?

Der er mange tekster til rådighed idag der hævder at være Guds tale. Men er vejledningen de indeholder i sin oprindelige form, og er den anvendelig i alle situationer, og til alle tider? Enhver tekst der hævder at være fra Skaberen, må slet ikke have modsigelser, uoverensstemmelser eller ændringer, fordi dette ville betvivle Guds ﷻ Fuldkommenhed, og desuden tekstens gyldighed.

Hvis vi påfører den syretest til disse ”guddommelige tekster”, vil vi finde, at ingen udover Qur'anen opfylder ovenstående kriterium. Mange religioner indeholder aspekter af samme sandhed (idet Sendebude kom for at oplyse hver eneste nation), men denne sandhed har mennesket ændret på.

Muslimerne er overbeviste om, at Qur'anen er Allahs ﷻ Tale. De mener den er fuldkommen, dvs. den giver svar til alle livets affærer, og at den har bibeholdt sin autenticitet, dvs. intet er blevet fjernet eller tilføjet af noget menneske siden den blev åbenbaret, **men** ligesom vi ikke kan erkende Skaberen, Gud [Allah ﷻ] før vi bliver overbevist intellektuelt, så skal det ”guddommelige” budskab undersøges og bevises. Der må eksistere et rationelt bevis for tekstens gyldighed, og ikke et blindt emotionelt argument.

Qur'anen blev åbenbaret til Muhammad ﷺ. Da den blev åbenbaret, var de hedenske arabere indhyllet dybt i digteri. Det var en indikation på nobilitet i samfundet. Folk plejede at drage ud i ørkenen i dagevis, blot for at skrive digte. For det arabiske sprog har en mægtig omskiftelighed og udtryksdybde, så det blev højagtet af arabere.

Altså må vi overveje Qur'anens forfatterskab. Qur'anen kan kun være følgende værk:

1. En ikke-araber,
2. Araber

3. Muhammad ﷺ, eller
4. Skaberen, Allah ﷻ

Først er det vigtigt at påpege her, at Qur'anen blev åbenbaret på arabisk. På grund af den høje standard i det arabiske Qur'anen anvender, dvs. dens fortræffelighed og beherskelse af sproget, så er den ikke fra en ikke-araber. Det er velkendt at en sekstenårig ikke-araber som hed Jabr, blev anklaget for at konspirere sammen med Muhammad ﷺ, for at skrive Qur'anen, men Allah ﷻ besvarede anklagerne således:

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾

"Og Vi ved udemærket, at de siger: "Det er blot en mand, som underviser ham." Sproget hos den, de fejlagtigt peger på, er særdeles fremmed, mens dette er arabisk, klart og tydeligt." [MOQ. al-Nahl 16:103]

Nu ville man vende sig til araberne angående forfatterskabet af Qur'anen, efter at have afvist teorien, at en ikke-araber kunne have skrevet den, som noget latterligt. En af de vantro arabiske poeter på det tidspunkt, Waleed bin al-Mugheerah, sagde efter at have hørt Qur'anen: *"Ingen af jer er mere kyndig end mig i poesi, melodiske hymner og sange, og jeg har ved Gud aldrig hørt noget lig det han (Muhammad) siger. Det er så sødt og så yndefuldt, at det vil forblive på toppen, uden at noget kan overgå det."*

Folk der fornægtede den guddommelige autenticitet, blev sendt åbenbaring der udfordrede dem til at bringe en lignende skrivelse:

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

"... det kan være de siger: "Han opfandt den." Sig: "Så bring selv ti suwar (dvs. kapitler), ligeledes opfundet, og påkald (som hjælp) hvem I kan foruden Allah! Hvis I taler sandt." [MOQ Hud 11:13]

Og da araberne ikke kunne imødekomme dette, blev de udfordret endnu engang:

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

"Og hvis I er i tvivl om det, Vi nedsendte fra tid til anden til vores tjener, så bring et kapitel ligesom det, og påkald jeres vidner eller hjælpere (hvis der er nogen) foruden Allah, hvis jeres tvivl er ægte." [MOQ al-Baqarah 2:23]

De prøvede at bringe noget lig med Qur'anen, men de fejlede. Og denne udfordring er vedblevet indtil idag for enhver, både muslimer og ikke-muslimer, araberne og ikke-araberne. Dette er tydeligvis ikke en arabers tale, for ikke at tale om en ikke-arabers.

Den Qur'anske udfordring er unik fordi Skaberen, Allah ﷻ provokerer mennesket til at bruge sine evner for at underminere Qur'anens autenticitet. Og den fremlægger en dybtgående, men simpel udfordring, med en antydning af selvtillid. Gennem Islams historie, så kan man forestille sig, at det eneste Islams fjender skulle gøre, var at imødekomme udfordringen, for dermed at destruere hele Islams grundlag. Men ingen, hverken ikke-muslimske arabere eller ikke-arabere har været istand til at gøre det skønt alle værktøjerne i det arabiske sprog har været, og er, til deres rådighed.

Vedrørende muligheden, at Qur'anen skulle være Muhammads ﷺ tale, så er det utænkeligt, at Qur'anen er hans tale. Han er trods alt blot en af araberne. Uanset hvilken grad af genialitet folk måtte tilskrive ham så er han stadig et menneske med en stamme og en nation. Da araberne fejlede i at bringe noget lig Qur'anen, så gælder dette ligeledes for Muhammad ﷺ. Han kunne ikke bringe noget lig den, altså er den ikke fra ham. Det er vigtigt at påpege, at ingen af araberne, som afskyede Muhammad ﷺ især på det tidspunkt og som var de mest velbevandrede i den arabiske tales stilarter, nogensinde har hævdet, at denne Qur'an var

Muhammads ﷺ tale, eller endda lignede hans tale. Desuden er det dokumenteret, at Muhammad ﷺ var analfabet, dvs. han kunne hverken læse eller skrive. Faktisk er analfabetisme et bevis i sig selv.

Muhammads ﷺ udtalelser (Ahadith) er fuldstændig forskellig fra Qur'anens sproglige stil. Dette er tilfældet skønt Muhammad ﷺ ville recitere den åbenbarede Ayah fra Qur'anen, og komme med en udtalelse på samme tid. Hvordan kunne en mand opretholde en fuldstændig anderledes talestil i 23 år? Underligt nok kunne folk kopiere stilarten i hans ﷺ udtalelser, men ikke Qur'anens! Vi har altså afgjort, at Qur'anen ikke kunne være kommet fra en ikke-araber, araber, eller fra Muhammad ﷺ. Dette efterlader os med den eneste rigtige kilde, Skaberen, Allah ﷻ. Han ﷻ siger:

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾

"Overvejer de ikke Qur'anen dybt? Havde den været fra andre end Allah, ville de sandelig have fundet mange modsigelser i den." [MOQ. al-Nisa 4:82]

Indtil nu har hverken muslimske eller ikke-muslimske retslærde været istand til at finde modsigelser eller fejl i Qur'anen. Og hvis man sammenlignede en kopi af Qur'anen som blev udgivet nu bogstav for bogstav med en af de første kopier af Qur'anen som er til rådighed, ville man opdage, at der ikke er tilføjet eller fjernet et eneste bogstav. Og kopier af Qur'anen som dateres tilbage til Islams første århundrede, kan findes i Istanbul (Tyrkiet) og Tashkent (Usbekistan).

Desuden er Qur'anens betydning blevet et bevis i sig selv, fordi den forudsagde begivenheder, og forklarede ting, som mennesket endnu ikke havde opdaget.

Embryologi er eksempelvis kun 30 år gammel. Og for 1400 år siden var der ingen mikroskoper, og slet ikke ultralyd, så inddrivelsen af embryologi er ganske utænkelig. Alligevel går Qur'anen i dybden vedrørende hvordan livet starter, parring af kønscellerne, cellernes deling, formningen af de tre kropslag, og udviklingen af organer.

Så hvordan kan Qur'anen ikke være en åbenbaring fra et guddommeligt væsen? For det er visse Skaberens ﷻ ord.